

DENGE Pansiyon & Restaurant

Datça'ya yolunuz düşmüşse; merkezin kalbinde temiz ve rahat kullanımlı bir **pansiyon**, lezzetli balık ve kebab çeşitlerinin özenle servis edildiği bir **restaurant** sizleri bekliyor...

0506 984 96 54

denge.restaurant.pansiyon

İskele Mah. Ambarcı Cad. 15/A

Solucan

Kendini Dergi Sanan Aylık Gazete

YIL: 3
SAYI: 42
FİYAT: 1,00
01.08.2023

ICONIC
İnşaat ve Gayrimenkul

Ofisimize Bekliyoruz!

İskele Mah. Balıkcıhisar Sk. No: 5/1 Datça
iconicinsaat@gmail.com 0532 281 92 04

Ressam, Heykeltıraş ve Yazar Funda TARAKÇIOĞLU:

“İnsanların sanatsız kalmasını istemem”

Bakarsınız belediye bir yer gösterir, güzel şeyler olur. İnsanların sanatsız kalmasını istemem, çünkü onlar da görecektir ki ruhları besleniyor.

Sidar BASUT'un Söyleşişi 3'te

Glisemik İndekse Dair Merak Edilenler

Dyt. Canan KAPLAN
Yazısı Sayfa 5'te

Nesri TUNA

DADYA İNŞAAT

YURTBAY SERAMİK

İskele Mah. Ahmet Taner Kışlalı Cad. No: 28/B Datça/Muğla
0532 712 01 92 0532 502 66 04 dadyainsaat

Tepkisiz Toplum...

Abdal GÜNDEM Yazdı 7'de

Terkediş: İltica Öyküleri...

Ayhan VAROL Yazdı 2'de

Dengeli Olmak

Ayten Kubilay KONCI Yazdı 4'te

İÇİNDEKİLER

Özgür BASUT

2'de

İdris KENÇ

4'te

Gamze AKGÜN

6'da

Datça'dan Ağrı'ya...

Özgür BASUT

ozgurbasut@gmail.com

Kimi insan yolculuğa bayılır. Öyle ki, mümkün olsa tüm yaşamını yollarda keyifle geçirir. Bu durumu özgür olmanın hayat bulması olarak yorumlar. Ve öyledir de aslında. Ama benim açımdan durum hiç de böyle olmuyor. Her yolculuk gündem olduğunda (planlı ya da plansız), yola çıkmadan önceki geceyi uykusuz geçiririm. Garip bir huzursuzluk, hatta biraz da mutsuzluk sarar ruhumu. Ama bu ruh hali neyse ki uzun sürmez. Yolculuğa başladığım ilk yarım saatte bu duygu hali gider ve garip bir şekilde benim için de yolculuk keyifli bir mecraya geçiş yapar.

Geçtiğimiz günlerde kuzenimin düğünü için Datça'dan, Ağrı'ya özel araçla yola çıkmayı planladık. Bu seferki güzergah ülkeyi paralel olarak bir uçtan diğer uca gitmeyi kapsıyordu. Hal böyle olunca, gecedan yola çıkana kadar malum huzursuzluğu yaşadım. Sabahın 5.5'unda Datça'dan yola çıktık. Sırasıyla; Muğla, Denizli, Afyonkarahisar, Konya, Kayseri, Sivas, Erzurum, Erzurum ve nihayetinde Ağrı'ya ulaşacaktık.

Yolculuğun ilk bir saatinden sonra benim açımdan keyifli evre başladı. Denizli'de tünelin kapatılmış olmasından dolayı yolu şaşıp epey bir dolaşmak zorunda kaldıktan sonra, yolu bulma süreci ve bir türlü bitmeyen yol çalışmaları can sıkıcı olsa da bu sıkıntının geçmesi fazla uzun sürmedi.

Denizli'den Kayseri'ye kadar o kadar çok RADAR vardı ki, bunlardan birine takılmamak sanırım çok zor. 90 kilometre hız sınırı gösterilen yer birkaç kilometre sonra birden 70'e düşüyor. RADAR'ların varlığına karşı değilim yanlış anlaşılmasın, zira yol güvenliği için denetimlerin 'adil' bir şekilde olması gerektiğinden yanayım. Ama Radar uyarı levhalarının çoğu yerde çok küçük tutulması ve nerdeyse gizlenmiş gibi konumlandırılması da bana garip gelmedi değil. Çok dikkatli olmama ve mümkün olduğunca uyarılara uymama rağmen, ne kadar ceza yediğime dair (bu yazıyı yazdığım ana kadar-19.07.2023) bir bilgi ulaşmadı bana. Sanırım önümüzdeki günlerde bununla yüzleşeceğim.

Malum yol uzun, şoför tek olunca değerli yol arkadaşım, sevgili eşimle ortada bir yerde

konaklamanın ve yolculuğu da daha keyifli bir hale getirmenin daha doğru olacağı kanaatine vardık.

Afyon'dan yol kenarında satılan ve oldukça lezzetli olan kirazlardan aldık ve sevdiğimiz müzikler eşliğinde yolculuğumuzun ilk durağı olacağına karar verdiğimiz Sivas'a doğru yola devam ettik.

Konya il sınırına vardığımızda yolumuzun azaldığına dair sevinç kaplasa da içimizi, git git bitmeyen Konya gerçeğiyle yüzleşince sevincimiz kursağımızda kaldı. Dümdüz bir yol ve bir türlü bitmiyor. Özel araçla gitmenin avantajını kullanarak uygun gördüğümüz yerlerde durup, bu bitmeyen yolu sindirmeye çalıştık.

Ve nihayet Sivas'a vardığımızda saat 20:00'yi bulmuştuk. Öncesinde konaklamak için bir otel bulduk, sonrasında hem bir şeyler yemek hem de gelmişken geze bildiğimiz kadar Sivas'ı gezelim istedik. Şimdilerde müze olan Madımak Otel'ini de gördük. O acıyı hissederek ve Valiliğe o kadar yakın olmasına çıplak gözle şahitlik ederek ve yaşananlara tekrar isyan edip ama şaşırarak turumuzu bitirdik.

Sabahında Sivas'tan yola çıktık. Dağların gittikçe çoraklaştığını izleye izleye, buna dair yorumlar yapıp yapıp nihayetinde akşam üstü Ağrı'ya vardık. Çocukluğunun, gençliğinin geçtiği yerlere gidince garip güzellikte bir duygu sanyor insanın içini.

Bu heyecan merkeze yaklaştıkça, okul yolunda gidip geldiğim yerlere ulaşınca yerini hayal kırıklığına bıraktı. Bir şehir bu kadar mı zaman ve değişime direnir!? Neredeyse lise yıllarımdaki gibi. Mekanlar, yollar ve hatta insan davranışları bile. Umudum gölgelemedi desem yalan olur.

Neyse bu durum aslında üzerine uzun uzun yazılacak bir olgu. Ama şimdi değil...

Kuzenimin düğününde O'nun mutluluğuna ortaklık ettikten sonra, Doğubeyazıt'ta bir iş insanı olan Hikmet Eraslan'ın organize ettiği müzik festivaline katılmak için Doğubeyazıt'a geçtik. Oraya gitmişken İshak Paşa Sarayı ve Ehmedî Xanî'nin türbesini ziyaret etmemek olmazdı. Ama gel gör ki, neredeyse ilçeye gelen herkesin ilk gideceği yer olan bu güzergahtaki yol insanı gittiğine pişman edecek durumdaydı.

Neyse ki festivaldeki coşku ve kimi aksaklıklarına rağmen organizasyonun güzelliği olumsuzlukları o an için de olsa unutmamızı sağladı. Uzun zamandır böyle gururla karışık keyif aldığım an pek olmamıştı.

Doğduğum köye gidince köyün o havası, evlerin modernize edilmiş olması, yeşilin gittikçe arttığını görmek umuduma su serpiştirdi. Eş, dost, akraba ziyaretleri zamanla oluşan özlemi hafifletti. Havaasının akşamları üşütecek kadar serin olması, buz gibi suları 'iyi ki geldik' dedirten durumlardandı...

Benim doğduğum köye gelmişken hayat arkadaşımın doğduğu köyü görmesek, akrabalarını ziyaret etmesek bu seyahatimiz eksik kalırdı.

Bingöl'ün Sütçölü (Zax) köyüne doğru yola çıktık. Oraya giderken Bingöl'ün meşhur Yüzen Adaları'na uğradık. Bu ismi hak eden bir görüntü olmasa da üç parçadan oluşan küçük kara parçalarının dar bir alanda, sopayla itme biçiminde sağa sola gitmesine tanıklık ettik. İçlerinden birin üzerindeki ağaçlarla birlikte hareket etmesi güzeldi. En azından bana güzel ve ilginç geldi.

Bingöl'e vardığımızda Ağrı'ya nazaran şehirleşme anlamında biraz daha ilerlemiş olduğunu gördüm. Köye vardığımızda bolca meyve ağaçlarının ve suları soğuk olan çeşmelerle dolu bir köy gördüm. Orda da güzel evler inşa etmişler. Serin ve hatta üşüdüğümüz birkaç gecedan sonra, bir sabah Datça'ya dönmek üzere yola çıktık.

Dönüş yolundaki konaklama yerimiz de bu defa Afyon oldu.

Ertesi gün akşama doğru Datça'ya varmış olduk. Vardığımız günün gecesi akaryakıtta o 'harika' ve hatta komşumuz Yunanistan'a kıyasla 'az' bile olan artış yapıldı. Eğer bu geziyi bu hafta yapmış olsaydık, iki katı bir maliyetle yapmış olacaktık. İsyen edecek halimize mutlu olmak bu olsa gerek...

Neyse, aklımda birçok güzel anı barındıran, belki her biri ayrı ayrı yazı konusu olan bu gezi, bizim açımızdan biraz yorucu ama bir o kadar da keyifliydi. Daha geniş bir zaman aralığında herkese tavsiye edebileceğim bir yolculuk güzergahı...

TERSPENCERE

Terkediş: İltica Öyküleri...

Ayhan VAROL |aragondovme

Her terkedişin bir hikayesi vardır. Boğulmaya ayarlı zamanların üzerimizde bıraktığı kırıklığın, kırılganlığın başka mecralarda nefes olasıdır bu. Gücümüzün ve de korkularımızın değiştirmeye yetmediği soyulup talan edilen bir ülkenin diktatoryal sultasını nedeniyle gerçekleştiren bir terk edişin hikayesi... belki de binlerce insanın aynı minvalde yaşadığı trajik bir terk ediştir bu.

Doğduğun ya da doydüğün yer meselesi de değil bu. Hiç kimse ülkesini, doğduğu ya da doydugu yeri terk etmek istemez. Koşullu yaşama alışkanlık, köleliğin kabulüdür aslında. Ötekileştirildiğin ölçüde terkedişin manifestosu, aç kaldığın ölçüde doydüğün yerin geride bırakılması, nefretle, öfkeyle dolu devlet yetkililerinin höyüküdüğü ölçüde kurgusunu yaptığın bir terk ediş gerçekleşir.

Türkiye'den trajedi yüklü kaçışlar ve terkedişlerle dolu anılar dinliyorum, benim de bir parçası olduğum maceralar dolu gerçek hikayeler. Acı dolu kadın hikayeleri, sığındığı ülkeye vardığında yaşamını yitiren çocuğun ailesinin yürek parçalayan hikayesi. Bir yazı dizisinin başlangıcı diyelim.

Ne demişti Kanuni anarşist bir yaklaşımla? "Halk içinde muteber bir nesne yok devlet gibi, olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi." Bütün yaşananlar birbirinin benzeri, kurgulanmış bir senaryo gibi. Eksilmedi hiç bu trajediler. Tarih, göç, zorunlu göç, sığınma ve bu olaylardan ötürü yitirilmiş milyonlarca can. Kanuni'nin sıhhaten kastını, sağlıklı bir yaşam olarak algılıyorum. Meğer ülkesinden memnun olmayan ne çok insan varmış. Türkiye Ortadoğu değilse bile şimdiye kadar... artık bundan sonra Ortadoğu. Kabul etmeyenler için söyleyelim: aslında eskiden de öyleydi. Bir insan kendi ülkesini neden terk eder? Yaşadığı ve doğduğu yeri neden terkeder?

Daha iyi bir gelecek için mi? Daha iyi bir yaşam için mi? Buysa yanıt, demek ki Türkiye bunun karşılığı değil. Kendi içinde yeşeren beyinlere yanıt olamıyorsa bir ülke, kendi vatandaşını kendi ülkesinde ekonomik refah seviyesine yükseltmemiştir, üstüne üstlük kendi vatandaşına höyükürerek, bağırarak, azarlayarak şiddetin başka versiyonlarıyla yanıt veriyorsa... o ülkede diktatoryal bir rejim sürüyor. Ekonomik düzeyde refaha ulaşmış birkaç kişinin ülkesi haline gelmiş bir ülkeden bahsediyoruz aslında.

Almanya'ya iltica sıralamasında ilk sırada Suriye, ikinci sırada Afganlar, üçüncüsü ise Türkiye. Türkiye adına pek te hoş karşılanmaması gereken bir tablo. Sadece bu yıl Ocak-Şubat aylarında Almanya'ya iltica başvurusu 20 bin 802 kişi. Meksika'ya iltica başvurusu yapanların sayısı 2022 yılı itibarıyla 24 bin 362 kişi.

Kurgulanmış talan senaryosu devam ederken kendi ülkesinde yaşamak için direnen insan, belki de uzun süre bu direncini ayakta tutmak için direnir. Ormanlarının can havliyle içindeki canlılarla cayır cayır yandığı Anadolu... zorlu süreçler ve bedellerle okul hayatını taçlandıran ancak soluğu Avrupa ya da Amerika'da alan genç beyinlerin de talan edildiği hale gelmedi mi? Depremlere, felaketlere sadece rant gözüyle bakan iktidar yanlısı "şahsım" insanları. Bütün ülkenin asıl yükünü çeken halkın yarattığı ülkeyi saltanat çevresine yedirip insanların terkettiği Anadolu.

Her terkediş mutlu bir öykünün son bulmasıyla başlar. Yaralı umudun yarattığı kırılmalarla kaçak sularla nefessiz kalan düşer. Göze alınabilen ne çok şey varmış, duru bir yaşam için. Pençelenmiş hayatın çırpınına sarılıyorlar. Küçük bebeklerle "ölün bizi" diyen çığlıklar atıyorlar. Duyuyor muyuz?

Ressam, Heykeltıraş ve Yazar Funda TARAĞÇIOĞLU:

“İnsanların sanatsız kalmasını istemem”

Funda hocam sizi daha çok ressam kimliğinizle tanıyoruz. Bununla birlikte heykeltıraş ve yazar kimliğiniz de var. Öncelikle resimlerinizle konuşalım. Resimlerinizde baktığımızda kadın figürleri, Anadolu motifleri dikkatimizi çekiyor. Virginia Woolf bir sözünde; “Bir kadın olarak benim ülkem yok, kadın olarak benim ülkem tüm dünya.” diyor. Sizin resimlerinizde de sınırları aşan kadın figürleri hakim. Neden kadınlar diye sorsam?

Kadın üretici, doğurgan, yaşamın başlangıcı ve asıl yaratıp üreten kadın, tabi estetik yönünü de görmezden gelemez. Bu anlamıyla da güzel sanatlara çok uygun. Tabi sadece ana temam kadın değil, genelde yaptığım işlerde hayvan figürleri de ön planda. Özellikle kedilere çok yer veriyorum, çünkü kadınları ve kedileri birbirine çok benzetiyorum. Kediler de kadınlar gibi başına buyruk, kadınlar için bir şeyler bitmişse bitmiştir. Kediler de öyle; mesela hiçbir zaman bir köpek gibi kuyruk sallamaz, kedilerin bir tarzı vardır. Kadınlar için de aynı şeyi düşünüyorum. O yüzden de kadın ve kedi figürlerine önem veriyorum. Yine resimlerimde Anadolu esintileri çok hakim, çünkü Anadolu çok kıymetli. Pek çok uygarlığa beşiklik etmiş. Biz sanatçılar için de bu değerler birer esin kaynağı.

Anadolu demişken, pek çok ülke gezdiğinizi biliyoruz. Bunun yanı sıra Anadolu’yu da gezmişsiniz. Sizi en çok hangi şehirler etkiledi?

Anadolu bir bütün olarak çok etkileyici. Ancak Gaziantep, Hatay, Mardin mesela beni çok etkiledi. Bunun yanı sıra değişime uğramış, kimi hak ettiği yeri tam olarak görememiş şehirlerimiz de var. Tabi İstanbul benim için çok özel bir şehir, orada doğup büyüdüm. Bununla birlikte çoğumuzun kökleri Doğu’da geliyor. Mesela aile olarak bizim de Diyarbakır’a uzanan bir geçmişimiz var. 1940’lı yıllarda ailem İstanbul’a yerleşmiş. Tabi ben Diyarbakır’ı çok geç gördüm, ilk halini yakalayamadım ama anneannemle büyüdük biz, ondan dinledik. Dolayısıyla duygusu bende var.

Ressam ve heykeltıraş gözüyle dünyaya ve şehirlere bakmak şüphesiz farklıdır. Heykellerinizi de konuşmak isterim ancak ondan önce atölye çalışmalarınızdan biraz söz edebilir miyiz?

Almanya’ya iş için gitmiştik, orada sanat tarihi eğitimi aldım, İstanbul’da da yine devam ettim ve ardından da kendi atölyemi açtım. İlk olarak hocalarımızla paylaşarak, bölüşerek atölye çalışması yapıyorduk, 1997 yılında da kendi atölyemi açtım. Önce Arnavutköy’de açtım, şimdi Ulus’ta bir atölyem var. Şimdilerde Datça’da böyle bir projem var. Uluslararası Knidos Sanat Akademisi üyesiyim, çalışmalarımız bu kapsamda da devam ediyor. Tabi bu yıl Nevzat beyi kaybettik, çalışmalarımız biraz kesintiye uğradı ama kaldığımız yerden yine devam edeceğiz. Bunun haricinde öğrencilerim var, yani aslında hiç öğrenci niyetiyle açmadım atölyemi ama öyle gelişti. Öğretirken öğrenmek diye bir kavram var, o da çok ilerlettii.

Heykellerinize gelirse, resim ve heykel çalışmalarınız eş zamanlı mı başladı?

Aslında şöyle ben Almanya’dan dönünce önce heykellerle başladım. Fakat bir taraftan da ayakta durmak gerekiyordu. O yüzden biraz beklemeye aldım ve resme ağırlık verdim, hamileydim de o dönem. Sonra resimle devam ettim, sonra Nevin Çokay’la tanıştım, Bedri Rahmi’nin öğrencisi. O benim hocamdı uzun zaman, benim sanatımda çok önemli bir yeri var. 2 yıl önce kaybettik maalesef. Sonrasında yine heykelle devam kararı aldım. Bronz çalışıyorum heykellerimde.

Neden bronz?

Taş heykel çok farklı bir şey ve de çok büyük bir alan lazım, işte maske takman gerekir, tozdan korunmak için. Ancak benim atölyemde çok da böyle bir durum yoktu. Bundan dolayı da bronz heykel tercih ettim. Döküm çalışıyorum, dökümcü kalıp alıyor bazen, bazen de ben alıyorum. Bronz döküyorum. Ayakları cam, nedeni de cam bloklar denizin ve suyun saydamlığını sembolize ediyor. Çünkü heykellerim genelde deniz ve aşk temalı. Aşk şeffaf olmalı, denizde de dalgalara öykünüyoruz. Tabi bronz da çok yakışıyor. Çalışmalarım da dizelerim veya yazılarımdan küçük notlar düşünüyorum. Hem resimlerim hem de heykellerimle pek çok sergide yer aldım, doğrusu sayısını ben bile hatırlamıyorum. Yurtdışı fuarlarına da çok katıldım. Öncesinde yıl içinde iki ya da 3 sergi açıyordum. Genellikle Avrupa ve Anadolu yakasında ayrı ayrı açıyordum. Şimdi biraz azalttım.

İnsanların ilgisi nasıldı?

Doğrusu eskiden daha iyiydi. Tabi ekonomik koşullar, Türkiye’nin gidişatı, sanatın gerçek değerini bulamıyor oluşu maalesef birer etken. Bugün bir sözcük okudum çok hoşuma gitti, diyor ki bir resmin altında; “Yetmiş yıl geriye gitsek, yüz yıl ileri gitmiş olursunuz. Çok acı tabi bu, çünkü bu gerçekliği en çok sanatta hissediyoruz.”

Yazılarınızdan söz etmişken 2 kitabınız da var. Yazarlık serüveninizden de söz edebilir misiniz?

Aslında bütün sanat dalları birbirini besler. Ben eğer keman çalsaydım ya da piyano emin olun yine birbirini beslerdi. Yazıyla ilgili durumum şöyle; edebiyat hocam Huriye Necatigil’di, Behçet Necatigil’in eşi. Kompozisyonlarım hep çok iyiydi; dokuz, on, dokuz on. O zamanlar bunun üzerine pek eğilmedim, doğrusu edebiyat okumak yoktu aklımda. Akademi vardı daha çok, ona o zamanlar babamlar karşı çıktı, Alman Liseli olduğum için daha elle tutulur bir alanda okumamı istediler. Tabi biz daha laf dinleyen çocuklardık, fakat sonradan su yolunu buldu diyelim. Edebiyat sevgim hep olduğu için o arada Yeşim Cimcoz’la tanıştım. Onun bir yazı evi vardı. Kardeşim, Füsun Çetiner ve bir grup arkadaşla birlikte oraya gitmeye başladık. Orada bir grup oluşturduk ve beraber İstanbul’un tarihi yerlerini gezip küçük küçük öyküler yazıyorduk.

14.03.1955 Yılında İstanbul’da doğan sanatçı İktisat Fakültesi’nin Sosyal Siyaset ve İşletme bölümlerinden mezun oldu.

Orta ve lise eğitimi sırasında Alman Kültür Merkezi’nde ve sanat çalışmalarının yürütüldüğü Tünel’deki Teutonia’da okuluyla bağlantılı olarak farklı işleriyle yer aldı.

1978-1982 Yılları arasında Almanya’da, Berlin ve Köln’de sanat eğitimine ve çalışmalarına devam etti. 1982 Yılında Türkiye’ye dönen sanatçı Boğaziçi Üniversitesi sanat atölyelerinde seramik, heykel ve resim çalıştı.

Yurtiçi ve yurtdışında birçok fuar ve sergiye katıldı. Katıldığı yurtdışı fuar ve sergiler arasında, Reggio Emilia, Tivoli, Vernice Euroexpoart (İtalya), Innsbruck Kunstmesse (Avusturya), Arezzo (İtalya), Budapeşte ve Köln, Bonn (Almanya) bulunmaktadır. Düzenli olarak her yıl Art Ankara ve İstanbul Sanat Fuarı (Tüyap) yer alan sanatçı, her iki fuara da tablo ve heykelleriyle katılmaktadır. UKKSA (Knidos Uluslararası Kültür Sanat Akademisi) sanatçısı olarak her yıl grubuyla Datça Yakaköy’de ürettikleri eserler yaz ayları boyunca sergilenmekte, kişisel heykel sergisi de ekim ayına dek akademi ziyaretçilerince gezilebilmektedir.

Yazılarımızı birbirimizle paylaşıyorduk, bazen dergilere yolluyorduk. Sonra oradan yola çıktım ve dedim ki benim asıl bildiğim atölye, atölyede ben en çok nelerden besleniyorum, kadın hikayelerinden. Konular zaten benim yanı başımda, bunları yazmasam olmaz dedim. İlk kitabım Atölye’de daha çok esinlenmeler var, tabi kurgu da var. Sonra The Komşu; yazlıklarda, apartmanlarda, sitelerde komşuların birbirleriyle geçinememeleri, birbirlerini şikayet etmelerini mizahi bir dille anlattım. Benim için komik bir durum çünkü bu, yani neyi alıp veremiyorsunuz. Üçüncü kitabım daha çok öykülerden oluşacak.

Funda hocam biliyorsunuz gazetemiz Datça’da çıkıyor. Datça’yı biraz da sizden dinleyelim. Buraya dair var mı planlarınız?

Datça çok güzel bir yer, tabi herkesin de gelmesini istemem, Bodrum olmasın burası da. Buraya dair var tabi planlarım. İstanbul’daki işleri biraz toparlarsak, oradaki çalışma arkadaşlarımla işleri organize edip kalan zamanda da burada bir atölye açmayı düşünüyorum. UKKSA’da çalışıyordum zaten, arada work shop yapıyordum. Arada gidip tablolar bırakıyorum, vakfın para kazanması lazım çünkü. Fedakarlık yapmamız gerekiyor çünkü, şimdiye kadar sanatçı arkadaşlarımı getirdim hep. Datça için çalışmaya devam edeceğiz tabi; burada sadece UKKSA (Uluslararası Knidos Kültür Sanat Akademisi) var. Sadece buranın galerisi var, başka bir galeri yok. Ben de galeri açmayı, daha doğrusu galeri atölye tarzında bir yer kurmayı düşünüyorum. Bakarsınız belediye bir yer gösterir, güzel şeyler olur. İnsanların sanatsız kalmasını istemem, çünkü onlar da görececek ki ruhları besleniyor.

Söyleşi: Sidar Basut

İdris KENÇ
idriskenc@gmail.com

Sosyal Olmanın Önemi

İnsan doğası gereği sosyal bir varlıktır. İnsanlığın doğuşundan bu yana yapılabilen tüm araştırmalar bize gösterdiği kadarıyla, insanlar sosyal gruplar halinde seyahat etti, avlandı ve gelişti; bu da bugüne evrimleşmiş halimizi oluşturdu.

Kabilelerinden ayrılan insanlar genellikle olumsuz anlamda ciddi sonuçlara maruz kaldılar. Sosyal gruplar bize kimliğimizin önemli bir bölümünü sağlar ve bunun da ötesinde, bize karmaşık bir ortamda başarılı olmamıza yardımcı olan bir dizi beceri öğretir. Sosyal olarak bağlantılı hissetmek, özellikle giderek daha fazla izole edilen bir dünyada, her zamankinden daha önemli.

Hayatın içinde ne kadar aktif bir sosyal yaşamınız varsa o denli de kaliteli bir yaşama sahip olursunuz. Yalnızlık hissetmezsiniz. Sosyal bağlantı, kelimenin tam anlamıyla insanlarla fiziksel olarak birlikte olmak anlamına gelmez, ancak birinin anlaşıldığını ve başkalarıyla bağlantılı olduğunu hissetme konusundaki öznel deneyimdir.

Bu da aidiyet duygusunu pekiştirdiğinden amaç ve güven duyguları, artan mutluluk seviyeleri, azalan stres seviyeleri ve artan öz-değer gibi bir dizi zihinsel sağlık yararına sunar ve aynı zamanda fiziksel sağlığını da etkiler.

Bunun yolu toplumda aktif, gönüllü aktivist, veya bir kulübe veya sosyal organizasyona katılmaya zaman ayırmaktan geçer. Çevrenizde sizin potansiyelinizi ve ruh halinizi olumlu derecede harlayacak dostluklarla zaman geçirmekle taçlandırılmaktadır.

Genel sağlığınıza ve esenliğinizi etkileyen sosyal bağlantıların ancak zaman ve çaba gerektirdiğini de eklemeden geçmeyelim. Başkalarıyla güçlü, sağlıklı ilişkiler kurmak, açılmak, aktif olarak dinlemek ve yaşadıklarınızı paylaşmaya açık olmak anlamına gelir. Yeni biriyle bağ kurmaya çalışmak korkutucu gelebilir, ancak kendinizi ortaya koymak ve yeni arkadaşlar edinmeye çalışmak önemlidir. Bu ilişkiler hayatınızın akışını değiştirebilir. Mutluluğun yolu dostluktan, arkadaşlıktan kısacası sosyal olmaktan geçiyor.

Dengeli Olmak

Ayten Kubilay KONCI

“Yıldızları ancak dingin sular yansıtabilir.”

İki kuvvetin, birbirine karşıt eşitliğiyle elde edilen durum halidir.

Ne zaman biteceği bilinmeyen bir yol gibi önümüzde uzayıp gidiyor ömür dediğin. Bazen doludizgin koşuyoruz bu yolda, bazen de ağır-aksak yürütüyoruz.

Her ikisinde yolculuk adabına aykırı olduğunu unutuyoruz. Oysa beden binasının temel teaşı dengedir.

Hayatı dengeli ve açık gönül gözüyle seyredince; hem dış dünya ile hem kendisiyle dingin ve huzurlu ilişkisi olur.

Bir çiçeğe su verilmezse kurur, çok su verilirse çürür. Yeterli ve dengeli sulanırsa büyür. Kıvamında olan ne olursa olsun değerli olur.

Duygu ve düşüncelerimizde ve davranışlarımızda ölçülü olmak; arzularımızda, korkularımızda ve hazlarımızda kontrolü olmak, kanun ve genel ahlaka uygun bir yaşam, dengeli olmaya yeterli şart düşünülüp, gerisi düşünülmez.

Dengeyi tam anlamıyla bazı spor dallarıyla uğraşanlardan öğrenmek mümkün; örneğin jimnastikçiler....

Gerçi bu beceriyi daha çok başkalarından isteriz, fakat kendi dengemizi hiç sorgulamak aklımıza gelmez.

Çoğunlukla bu kavramı uçlardan uzak durma olarak algularız.

Dengeli bir zihin acaba neleri içselleştirmeli?

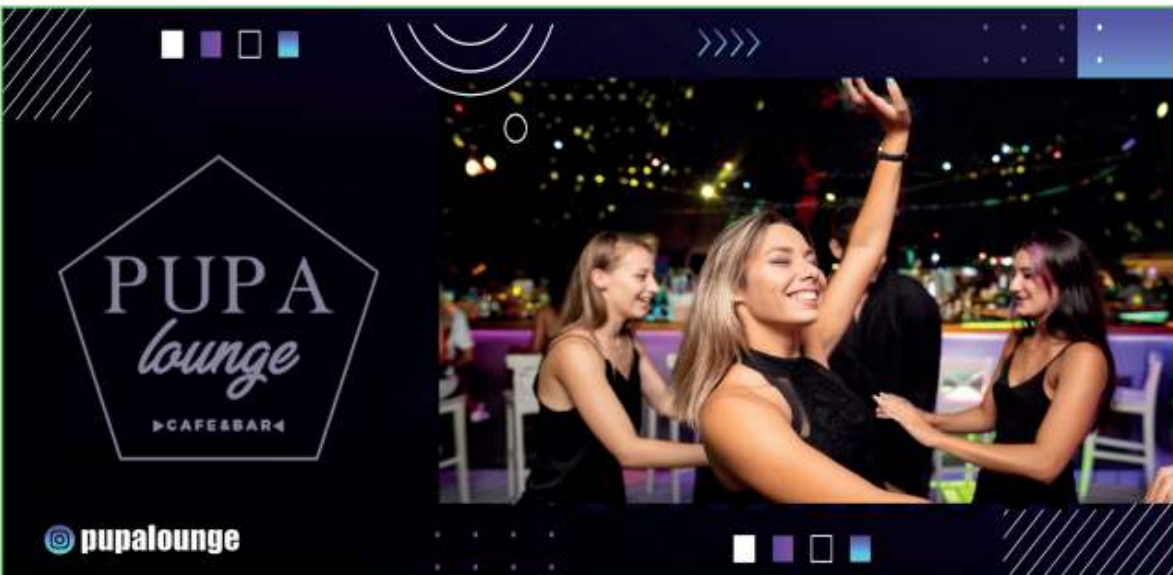
Kesinlikle; özgürlüğü bağımsızlıkla karıştırmamak lazım. Özgürlük mümkün, bağımsızlık imkansızdır. Özgürlük mücadeleyle kazanılabilecek zirve bir zenginliktir.

Bir kere; özgürlüğü küstahlıkla da karıştırmamalıyız. Önünde iki mayınlı tarla var. Biri ; kendin için istediğini başkaları içinde istemek, ikincisi; tam tersine başkaları için isteyebileceğin şeylerin de bir hududu olduğunu ve çevrendeki insanların bunu isteyip-istememe özgürlüğü olduğunu kabullenmektir.

Dengede olmazsa olmazlardan biri de; beyni besleyen gıdaların zengin çeşitliliğinde hep aynı düşünce veya fikirleri kullandığında ezberlerinde uyuşma ve küflenme baş gösterir ve beş duyunla kazanacağın bilgiyi sıfırlarsın. Dengeli ve mutlu bir yaşam için yediklerimiz kadar davranışlarımızı da özen göstermeliyiz.

Zihinsel ve duygusal uyum içindeki kişilerde ;bilginin her parçasının bir başka insanda, ülkede, bilimsel ya da sosyal bir disiplin içinde bulunduğunu kavradığında hırslı, öfkeli, iddialı dediğim dedik olmaktan kendini korursun .

Unutmayın ki zehir ile şifa arasındaki tek fark dozdur.

elektronik

Dünya ile bağınız kopmasın

UYDU - KAMERA
BİLGİSAYAR TAMİR ve SATIŞI

0545 901 47 17 - www.pielektronik48.com

Dyt. Canan KAPLAN

Glisemik İndekse Dair Merak Edilenler

Hiç kuşkusuz son dönemlerin en trend konusu beslenme. Aslında beslenmeye yönelik bilgi ve içeriklerin artmasında dolayı yeni yeni kavramların gündeme gelmesi diyebiliriz. Hatta yeni dediğim kavramlar o kadar çok konuşuldu ki artık eskidi bile. Nitekim burada sıkıntı olan nokta yeni kavramların yanlış, eksik veya amacına uygun olmadan kullanılması. Bu bağlamda bu sayıdaki konuyu bu kavramlardan birini seçerek yazıyorum. Bu gün konumuz "glisemik indeks". Hadi bakalım neymiş bu terim;

Öncelikle glisemik indeks nedir? Bu soruya yanıt verelim. Glisemik indeks; farklı gıdaların kan şekerini yükseltme eğrilerini standardize etmek için kullanılan bir terimdir. Burada saf glikoz referans nokta olarak belirlenmiştir ve glisemik indeks 100 olarak kabul edilmiştir. Değerler 0-100 arasında değişmektedir. Değer 100'e yaklaştıkça, o besinin kan şekerini o derece hızla yükseltebileceği anlamına gelir.

Yani siz 100 gram meyve veya 100 gram yoğurt yediğinizde ikisinin gramajı aynı olmasına karşın kan şekerini aynı hızla yükseltmezler. Glisemik indeksi yüksek olan gıdalar tüketildiği zaman kan şekeri çok hızlı bir şekilde yükselir. Yani besinlerin glisemik indekslerini bilerek eğer kan şekerimizin artış hızını kısmen kontrol edebiliriz. Burada yapılan sınıflandırmayı hemen yazmak istiyorum;

1- Düşük Glisemik İndeks: 55 altı (yoğurt, etler, yeşil yapraklı sebzeler, süt ve süt ürünleri, kepekli ekmek, greyfurt-erik-elma-armut, bakliyatlar, fındık, ceviz, badem)

2- Orta Glisemik İndeks: 56-69 (patates, muz, bulgur, patlamış mısır, buğday ekmeği orta seviyede)

3- Yüksek Glisemik İndeks: 70 ve üzeri (karbonhidrat sınıfı içerisine girer) (kavun, karpuz, havuç, patates püresi, şekerli mısır, pilav, patates kızartması)

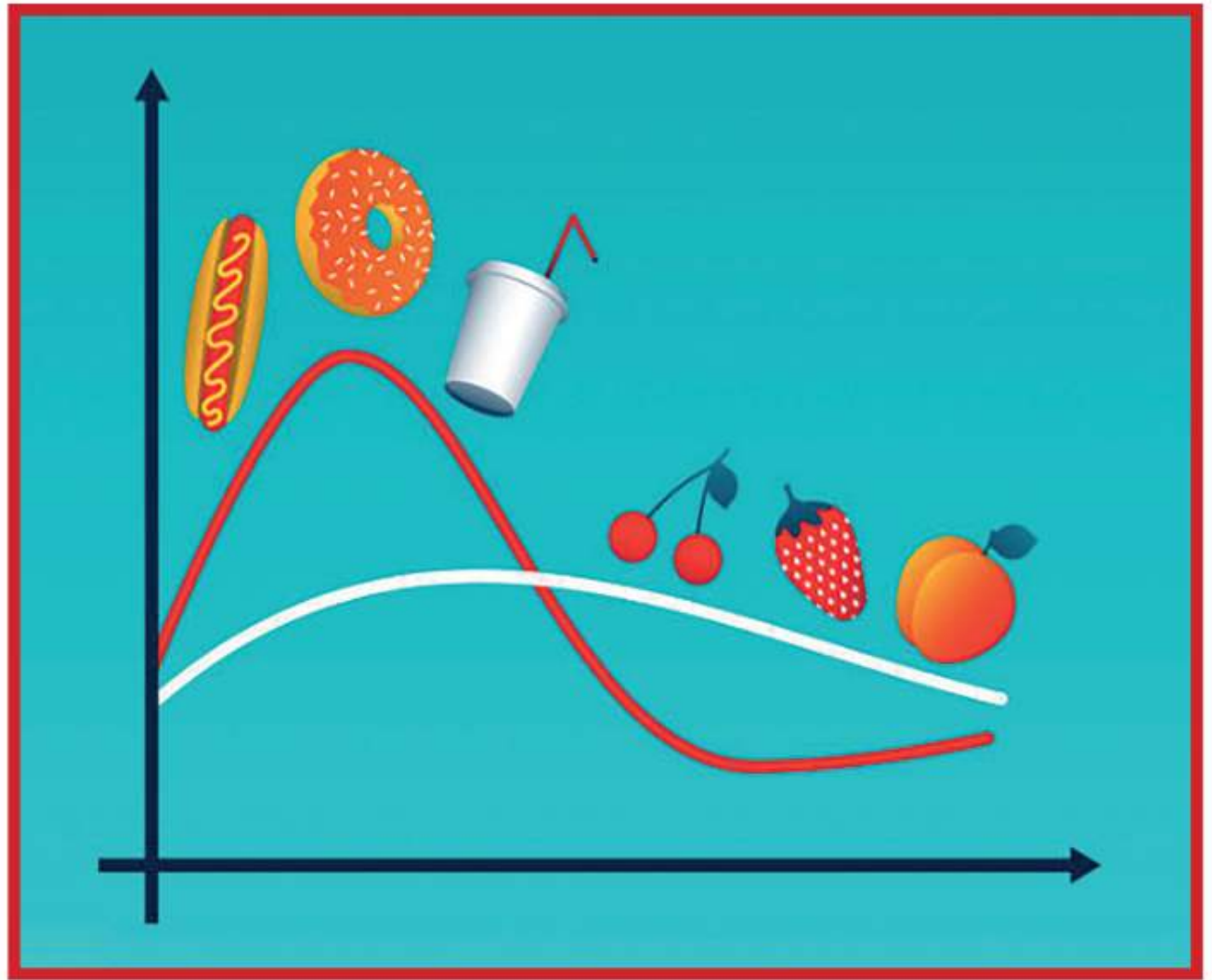
Eğer siz farkında olmadan sürekli yüksek glisemik indeksli ürünler tüketiyorsanız fazla insülin salgılanmasına neden olursunuz. Fazla insülin vücutta yağlanma yapar bu da sizi obeziteye götürebilir.

Tam aksine orta veya düşük glisemik indeksli bir beslenme rutininiz var ise insülin duyarlılığınız çok iyidir, uzun süreli tokluk hissiniz vardır ve de açlıkla ilgili bir probleminiz yoktur demektir. Bu nedenle beslenmenizde düşük ve orta glisemik indeksli bir program olmalıdır. Böyle bir program için size önerilerim: basit şekeri tüketmeyin, meyve tüketiminde porsiyon kontrolüne özen gösterin, meyve suyu yerine meyvenin kendisini tüketin, ana öğünlerinizde mutlaka sebzeye yer verin, günlük toplamda 5 porsiyon sebze + meyve tüketin, haftanın 2-3 günü kurubaklagillere yer verin, pirinç yerine

bulguru tercih edin, eğer karbonhidrat ağırlıklı bir öğün yapıyorsanız yanına kan şekerinin hızlı yükselmesini engellemek için protein veya kaliteli yağları ekleyin.

Ayrıca; bir öğünün veya bir besinin glisemik indeksini değiştirebiliriz. Bunu için çok basit ama bir o kadar etkili yöntemler bulunmaktadır. Hadi şimdi onlara bir bakalım; nişastalı bir besin iyi pişirse glisemik indeksi düşer. Hatta piştikten sonra bekletilirse daha da düşer. Mesela makamalarınızı veya patatesleri iyice pişirin ve beklettikten sonra tüketin, böylelikle kan şekerinizi hızlı pişmiş ve sıcak tüketilene göre daha yavaş yükseltecektir. Yaptığınız yemeğin içine üstüne sağına soluna tahıl veya baklagil eklerseniz eğer glisemik indeksini düşürmüş olursunuz. Besinleri yavaş yavaş çiğneyerek tükettiğinizde glisemik indeksleri düşmüş olur. Taneli olan besinler sıvı ve taneless besinlere göre daha düşük oranda glisemik indeks değeri içerirler. Besinin içinde ne kadar çok diyet posası (lif) var ise o kadar glisemik indeksi düşük demektir. Meyveler olgunlaştıkça glisemik indeksleri yükselmektedir. Tüketilen besinlere limon sıkılması, sirke eklenmesi ya da asiditeyi arttıracak herhangi bir ürün katılması; glisemik indeksin düşmesine neden olmaktadır.

Unutmayın ki beslenme bir bilimdir. Bu bilimin ışığında sofralarınız aydınlansın ve de sağlığınız parlansın.

БАЯВА
Bir Rum Mesthanesi

YANLIŞ GİDİYORSUNUZ
БАЯВА
BU TAKAFTA

Eski Datça (Datça Mah. Yağhane Sk. No:4)
Rezervasyon: 0 (553) 525 01 98

Zahter
meyhane

Alışkanlıklarınızı
değiştirecek!

İskele, Atatürk Cd. No:102, 48900 Datça/Muğla
0546 290 56 04

meyhanezahter
zahtermeyhane.com

Bunları biliyor muydunuz?

Amazon Kızılderilileri çok uzun süredir pratik lastik botlar yaparlardı. Bunu kauçuk sıvısı içine diz hizasına kadar girip kurumasını bekleyerek yapıyorlardı.

Mars'ta bulunan dev volkan Olympus Dağı (Latince Olympus Mons) güneş sistemindeki ve bilinen evrendeki en yüksek dağdır. 22 km yüksekliğindeki Olympus Dağı Everest'ten üç kat daha yüksek.

Dünyadaki yaşayan en büyük şey bir mantar. Kesilmiş bir ağaç kütüğünün üzerinde büyüyen bal mantarından (*Armillaria ostoyae*) şu ana kadar görülen ve Oregon'daki Malheur Ulusal Ormanı'nda bulunan en büyük numune 890 hektarlık bir alan kaplıyor ve yaşı 2000 ila 8000 arasında tahmin ediliyor.

Düşüncelerden süzülenler

"Düşünebilen herkesin insan olması, insan olan herkesin düşünebildiği manasına gelmiyor."

Sigmund Freud

"Öldüğünüzde ölü olduğunuzu bilmezsiniz. Bu sadece başkaları için zordur. Aynı şey salak olduğunuzda da geçerlidir."

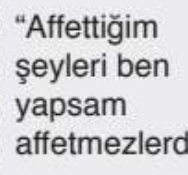

David Ronald

"Ey sevginin sırlarından habersiz yaşayanlar! Bilin ki; tüm varlığın baş kaynağı sevgidir sevgi."

Ömer Hayyam

"Affettiğim şeyleri ben yapsam affetmezlerdi."

Dostoyevski

"Dışarıya bakan düşler kurar, içine bakan uyanır."

Carl Jung

"Sakin olmak dünyanın en büyük zenginliğidir... Çünkü sakin olduğumuzda, tüm evrenin enerjisiyle bir oluruz, her şey bizimle uyumlu hale gelir."

Ramana Maharshi

İçişleri Bakanlığı: "Telefonda kendisini polis, asker, savcı olarak tanıtıp, ADINIZ FETÖ/PDY vb. TERÖR ÖRGÜTÜ SORUŞTURMASINA KARIŞTI diyerek para ve altın isteyenlere inanmayın."

DEVİRİM
İNŞAAT

Havuzlu VİLLA

Bu Emsalsiz Yaşam Alanını Kaçırmayın!

0546 476 23 04

Yaşam alanınıza hijyen ve estetik katar...

Yağmur Mermer

0507 921 02 04

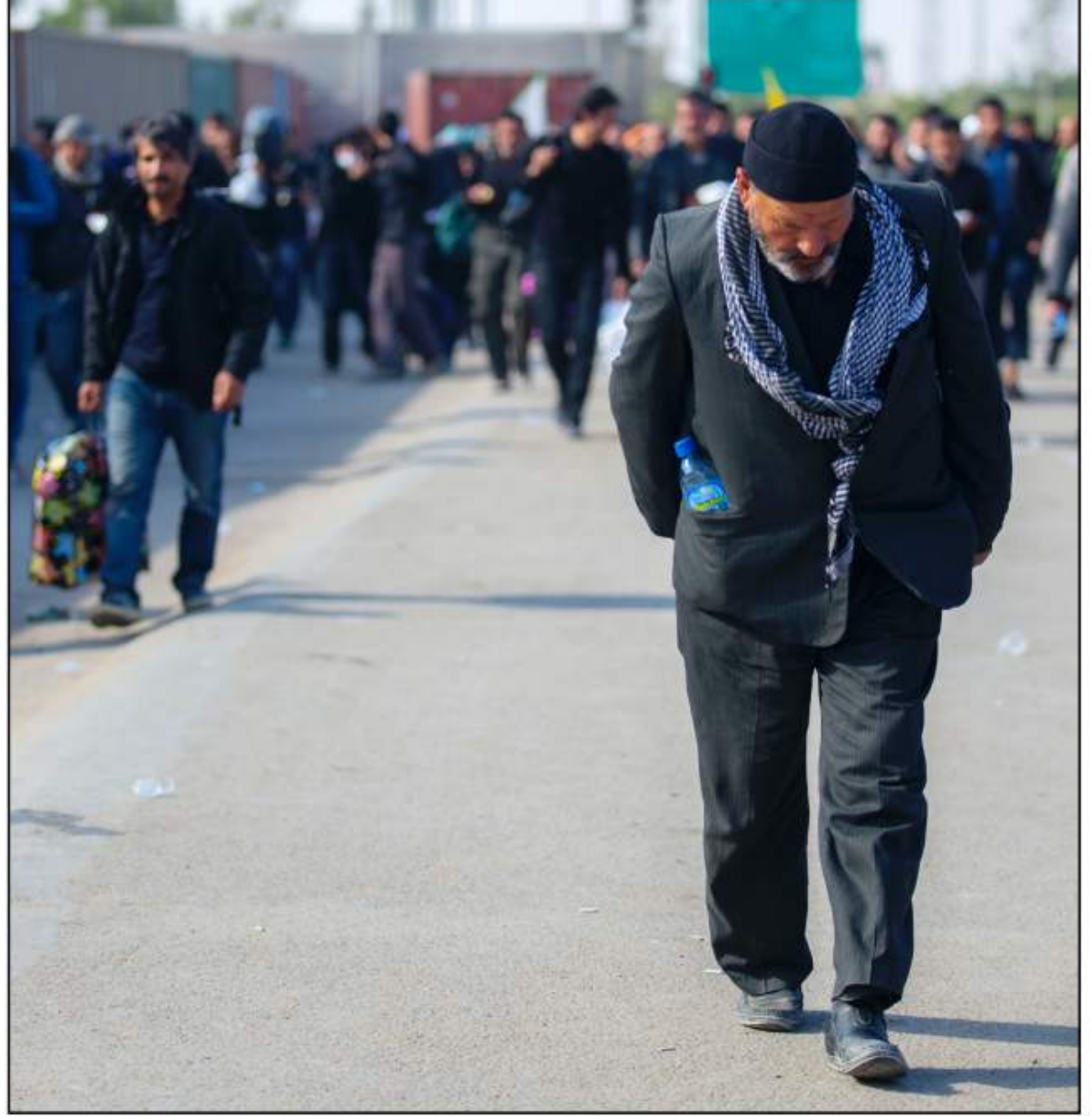
OTUZ
Bar - Bistro - Dart

Kıyflı anlar bulutların...

Balıkçı sokağına girdiğinizde görmemeniz mümkün değil

Tepkisiz Toplum...

Abdal GÜNDEM

Tepkisizleşen toplum, insanların çevrelerindeki sosyal ve siyasi olaylar karşısında duyarsızlık, ilgisizlik veya kayıtsızlık gösterdiği bir kavramdır. Bu durum, toplumdaki bireylerin duygusal bağlarının zayıflaması, toplumsal olaylara karşı tepkisizlikleri ve aktif katılım düzeylerinde düşüş gibi belirtilerle kendini gösterebilir.

Tepkisizleşen toplumun budurumunda olmasının nedenleri oldukça karmaşık ve çok yönlüdür. Bu duruma etki eden birçok faktör bulunmaktadır. Bu olgulara kısaca değinecek olursak şunlar söylenebilir;

Günümüzde teknolojinin hızlı gelişimi ve internetin yaygın kullanımıyla birlikte, sürekli olarak bilgiye maruz kalıyoruz. Bu bilgi bombardımanı, insanların dikkatlerini dağıtarak önemli konulara odaklanmalarını zorlaştırabilir. Sürekli bilgi akışı içinde kaybolmak, kişilerin önemli toplumsal meselelere ilgisini kaybetmelerine neden olabiliyor.

Sosyal medya platformları, insanların sosyal etkileşimlerini dijital ortama taşıırken, aynı zamanda sürekli olarak dikkatlerini dağıtan ve yüzeysel bağlantıları teşvik eden bir rol oynamaktadır. Sosyal medya, insanları gerçek hayattaki olaylara tepki göstermek yerine, klavye üzerinden kısa ve duygusuz tepkiler vermeye teşvik ediyor.

Modern yaşamın getirdiği hızlı tempolu yaşam tarzı, insanları daha bireyselleşmeye ve toplumdaki kopmaya yöneltti. İnsanlar artık eskisi kadar sık fiziksel etkileşimde bulunmuyorlar ve bu da toplumsal dayanışma ve empati duygusunun azalmasına yol açabilir.

Bazı durumlarda, bilgi kirliliği, manipülasyon ve yanlış yönlendirme nedeniyle insanlar gerçek olaylar hakkında yeterli

ve doğru bilgiye sahip olmayabilirler. Algı yönetimi, bireyleri bir olay hakkında yanlış veya eksik bilgilerle donatarak tepkisizleşmelerine yol açabiliyor.

Toplumda artan siyasi kutuplaşma ve toplumsal inançlardaki ayrışma, insanların başkalarının görüşlerine karşı daha az hoşgörülü olmasına ve iletişim kurmaktan kaçınmasına yol açar. Bu durum, kaçınılmaz olarak toplumsal sorunlar hakkında duyarsızlık ve tepkisizlik yaratır.

Uzun süreli kriz dönemleri, ekonomik sıkıntılar veya toplumsal istikrarsızlık, insanların kişisel hayatlarına odaklanmalarına ve toplumsal meselelerle ilgilenmelerini zorlaştırabilir. Normalde bunun tersi olması gerekirken, yapılan araştırmalar bu tür durumlarda insanların daha ürkek olduğunu ortaya çıkarmıştır. Günümüzde yaşadığımız da ancak bununla izah edilebilir.

Sürekli olarak olumsuz haberler ve şiddet içeren içeriklerle karşılaşma, insanlarda haber yorgunluğuna yol açtığı için, zamanla haberlere tepkisiz kalmasına ve içeriklere duyarsızlaşmasına neden oluyor.

Tepkisizleşen toplumun bu aşamaya gelmesinin nedenleri, toplumun genel yapısına, kültürel ve sosyal değişimlere ve bireylerin davranışlarına bağlı olarak değişkenlik gösterir. Bu nedenlerin daha iyi anlaşılması, ele alınması, sonuçlarının uygulanması toplumun daha katılımcı ve duyarlı hale gelmesine kuşkusuz katkı sunacaktır..

Bu anlamda ülkemiz toplumunun ciddi bir araştırma konusu olduğu tüm gerçekliği ve kanıtlarıyla orta yerde duruyor. Umarım hak, hukuk, adalet ve vicdana dair kalan zerreler de yok olmadan bu anlamda ön açıcı, değişirici girişimler hayat bulur...

Durusu Çiftlik Evleri
Yardıbi Keçi Çiftliği

Doğal Kahvaltı

Keçi Peynirleri
Keçi Yoğurdu
Keçi Sütü
Keçi Loru

Hızırşah, 48900 Datça/Muğla
0531 222 65 14

DELFIN
S İ G O R T A

**TAMAMLAYICI SAĞLIK SİGORTASIYLA
ÖZEL HASTANELERDE
ÜCRET ÖDEMEDEN
TEDAVİ OLABİLİRSİNİZ**

YÜCELEN
Doğancan Kocaoğlu
0532 066 78 38

DÜN'DEN BUGÜN'E

Datça İsminin Anlamı

Okan ÖZALP | arkeologdatca@gmail.com

Zaman otobüsümüzü garajdan çıkarma vakti geldi. Azıcık marşı yoklayalım buji gıgıvı edipte ateşler ise güzel bir yolculuğa çıkalım. Datça isminin nereden geldiğini bulabilmek için uğramamız gereken durak sayımız 4 adet olacak. Onun için aracın yağını tuzunu kontrol edeyim o arada sizlerde yanınıza azıklarınızı almayı unutmayın. Her şey tastamam, atlan gari otobüse de gideceğimiz yerlere tez varalım.

Durağımızın olduğu lokasyonunda üzerine tıklayalım. Lokasyon adresimiz İtalya Pompei antik kenti. Tamamdır. Kemerleri bağlayın oraya vardığımız zaman Vezüv Yanardağı'nın patlamaları ile karşılaşacağız, panik yok otobüsümüzde koruma kalkanı mevcuttur, gelen lavların otobüsümüze tesiri bal arısı sokması gibi olacaktır. Otobüsümüzü, Vezüv dağına gören bugün ki ismi Torre sahil kasabasına indirilelim. Dürbünler her zamanki yerinde. Bizim otobüsteki dürbünlerin zoom menzili 2 bin km var radarlı dürbünlerimiz sayesinde karıncanın üzerindeki tüyün ayrıntısını bile seçebiliriz. Hiç sıkıntı yok.

Yanardağ, içine pak maya konmuş yufka hamuru gibi kabarık duru da kabarık duru. Fırından yeni çıkmış dumanı üstünde ekmek sanki. Bu anlatımdan sonra koca yanardağı alıp kelle paça çorbasının içine banasım geldi acıkmışım herhalde. Dumanı üstünde ekmek gibi tüten, mayalı hamur gibi köpüren bu yanardağ saatler içinde ölüm kusmaya başlayacak. Sağınıza soluza bakın insanlar nasıl da can havli ile koşuşturuyorlar tekneler ile kaçalım kurtulalım diye. Bu yanardağ 1-2 saat içinde Antik Roma'nın en ünlü kentleri olan Pompei, Herculaneum, Stabia kentlerini haritadan silecek. Kara dumandan göz gözü görmüyor, şimdi size işaret ettiğim içerisinde yaşlı Plinius isimli ünlü bir amiralin olduğu Roma Savaş gemisine çevirin gözlerinizi, limanın içinde yer alan en büyük gemi. Romalı vatandaşlarımızı kurtaralım diye askeri geminin leventleri ve amirali Yaşlı Plinius nasıl da koşuşturuyorlar, ortaklık alavıcılık (kim kime dum duma) her yeri duman ve kül basmış. Plinius, kurtarabildiğini kurtarıyor ama gazdan kendisinin de içi geçip düşüyor yere. Allah'tan korumaları yalnız bırakmıyorlar amiralin de o şekilde karga tulumba askeri gemiye taşıyorlar amirallerini. Amiralin gemisi limandan demir alınca diğer tüm gemilerde amiralin gemisi ile tüyüyorlar limandan ve azgın Vezüv'den. Azgın diyoruz ama o Vezüv, bu patlamadan 100 yıl öncesinde ilk köle isyanını başlatan ünlü gladyatör Spartaküs'e de ev sahipliği yapan yerdir.

Aldım elime kalemi yazdım başıma geleni düsturu ile amiralimiz uzun zamandan beri kaleme aldığı "Naturalia Historia-Doğa Tarihi" isimli kitabına yanardağ patlamasından sonra Koca Akdeniz'de gezdiği fersah yerleri tek tek yazmaya başlıyor. Yazdığı kitap maşallah ansiklopedi gibi. Şimdi dümenimizi Kaunos (Köyceğiz, Dalyan) ilçesine kiralım. O bölgelerde de asayiş berkemal. Şimdi gemilerle bir "STADIA" ya gitme vakti. Evett dostlar en can alıcı noktanın altını çizelim. Bu "Stadia" diye zikrettiği isim günümüz Datça'sının iki bin yıl önceki ilk ismi.

Burayı anlatan bilinen birincil kaynak ilk kitap budur işte. Datça'nın isim evrimi sırası ile şu şekilde gerçekleşir. "Stadia (Stadya)", "Dadia (Dadya)", Datça. Parantez içerisinde verdiklerim okunuşlarıdır. Stadya ismi kulağa hiç yabancı gelmiyor değil mi? Hani stres atmak için futbolcuyla hakeme kaleciye veya takıma küfrettiğimiz futbol sahaları var stadyum isminde. İşte Stadyum kelimesi ismini Stadia'dan almaktadır. Kelime anlamı düzlükte kalan alan demektir.

Otobüsümüze binin bakalım, Antik Roma'dan sonra birazda Osmanlı İmparatorluğu Dönemleri'ne ışınlanalım da Piri Reis'i bulalım. Zaman tarih çizelgemize de Milattan sonra 1525 yazalım. Aaa! Piri Reis'i bulması çok kolay oldu taaa nacıkbak gemisinin kışında oturupdurur, o da elinde bir kalem tutmuş bir kitap karalıyor. Dürbünlerimiz ile zoom edelim, kitabın ismi "Kitab-ı Bahariye" 216. sayfası olsa gerek "Dadya" yazısını gördünüz mü altını çizerek yazmış. Yaklaşık 1500 yıl sonra "Stadia" ismi "Dadya" ismine çevrilmiş demek ki tahminen iki bin yıl veya daha uzun süre Stadia ismi kullanım görmüş. Dadya ismi Tapu Kadastro Genel Müdürlüğü Kuyud-u Kadime Arşivi (TK KKA), Şer'iye Sicilleri Arşivi ve Başbakanlık Osmanlı Arşivleri (BOA)'nda geçmektedir. Dadya isminin geçtiği bilinen ilk Osmanlı kayıtları 1517 yılına ait tahrir defterleridir. *Tahrir Defteri: Osmanlı Dönemi vergi ve arazi kadastro defterleridir.

Atlayın otobüse, Piri Reis'in leventleri bizi yakalamadan sıvılaşım buradan da. Zaman çizelgesi aletimize yıl olarak 4/12/1933 yazalım. Bir heyet toplanmış, resmi bir yazıyı imzalaması Reisi Cumhur Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın masanın önüne bırakıyorlar. Yazıyı okuyabileniz var mı? Resmi yazı da kelimesi kelimesine şu yazıyor:

"Kastamonu Vilayetindeki (Dada) kazası adıyla aradaki benzerliği kaldırmak üzere Muğla Vilayetine bağlı (Dadya) kazası adının, Belediye kanununun 9-uncu maddesine göre halk arasında kullanılmakta olan (Datça)ya çevrilmesi, Dahiliye Vekillığının 14/10/1933 tarih ve 4256 sayılı tezkere ile yapılan teklifi ve Şurayı devlet Heyeti umumiyesinin tensibi üzerine İcra Vekilleri Heyetinin 4/12/1933 toplantısında kabul olunmuştur."

İMZA / REİSİ CUMHUR / Gazi M. KEMAL

Kemal Paşa'mıza uğramışken onun sohbetine iştirak etmeden ve elini öpmekten gitmek olmaz. Lakin o Türk Milleti'nin hiçbir ferdine el öptürmemiştir. El öptür boyun bükmeyi yasak etmiştir. Paşamızın bu tabiatını bildiğimiz için biz paşa paşa otobüsümüze binelim, Kemal Paşa'mızı kalbimizdeki tahtına oturtup yola revan olalım.

Bir sonraki yolculuğumuzda görüşmek üzere...

Kaynakça:

Pliny the Elder, Natural History 1-11, 5.29.2, Σταδία (Stadia).
Piri Reis, Kitab-ı Bahriye, 216.
Uykucu, Muğla Tarihi, 105.